

Ohlášky – neděle 23. 2. 2025

Dnes prožíváme **7. neděli v mezidobí**.

- Příští neděle 23. 2. 2025 bude **8. neděle v mezidobí**.
- Tuto neděli 23. 2. 2025 bud mši sloužit P.Jaroslav. Fögl z Teplic
- Tuto neděli 23. 2. 2025 **sbírka Svatopetrský haléř** (nejbližší neděle svátku Stolce sv. Petra) – na humanitární aktivity církve. Prostředky budou odeslány Svatému otci, aby mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí či živelných katastrof a také pomáhat obětem válečných konfliktů, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.
- **5. 3. 2025** je **Popeleční středa**, začátek doby postní.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohosplužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 13 (2025)
23. 2. 2025

7. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

46. Ježíš Kristus je rebel (Jak dokážeme vzdorovat?) II

Dejte prezidentovi...

Vzpírá se proti moci těch, kteří si v ni libují. A správně říká: „Dejte císařovi, co je císařovo,“ tedy v našem případě prezidentovi a premiérovi. Má respekt k moci, která je na svém místě, ale je proti těm, kteří moc zneužívají. Neustále znovu opakuje: „Jestli chcete být první, jestli chcete být prezidenti, buďte nejdřív služebníky, buďte pokorní, buďte mírní, myslíte především na ty nejmenší.“ Kristus je proti veškerému rasismu, co se týče kultury, sexu, náboženství, barvy kůže... V okruhu kolem něj jsou ženy. V té době ženy musely držet ústa a nedostávaly příležitost něco říct. Teď ji mají. Kristus je proti aktivismu a dává přednost tichu a modlitbě. Epizoda s Martou a Marií nám to ukazuje. Marta spěchá k řezníkovi: „Honem, honem, Ježíš Kristus má rád dušené maso. Rychle mi něco připrav.“ Pak telefonuje do vinotéky: „Přineste nám Saint-Emilion, ročník 1986.“ Namáhá se, rozdává příkazy, aby se Kristovi zalíbila. Marie, ta sedí Ježíšovi u nohou a poslouchá. Pán jí řekne: „Ty jsi na tom líp.“ nechce poplivat tu druhou, aby tu první vy zdvihl. Jen chce naznačit, že ticho je lepší než všechny akce, i když dobré jídlo si taky rád dá. Na příkladu těchtole dvou žen nám vlastně ukazuje, že když naše modlitby nejsou doprovázeny skutky, jsou to jen plané řeči. A že bez modliteb může být naše konání k ničemu. Kristus je proti odsuzování někoho, kdo pochybil. Byl během svých třiatřiceti let naprosto úžasný. Učil nás, že člověk je důležitější než jeho chyby. A v pětadvacáté kapitole Matouše se nás ptá: „Když jsem byl ve vězení, navštívil jsi mě? Když jsem měl problémy, přišel jsi za mnou? Když jsem se přistěhoval do nového města, zašel jsi za mnou a pomohl mi najít práci?“ Pokaždé, když někomu pomůžete, pomáháte Pánu. Je proti veškerým formám nerovnosti. Během svého pobytu na zemi neustále bojuje za ty nejchudší. To je jisté. Jak bych to řekl – nezastává se chudých tak, že by řekl bohatému: „Jdi se bodnout!“ Určitě je velmi něžný ke staré dámě, která se přemísťuje v rollsu se šoférem a má úžasný byt, a přitom se utápí v samotě.

Ježíš a José

Je na straně těch nejchudších. Je pro globalizaci, pokud se ovšem jedná o globalizaci spravedlivou! Není pro takový typ globalizace, kdy jen ty nejbohatší země rozhodují o pravidlech mezinárodního obchodu. Neoceňuje takovou globalizaci, kde bohaté země rozhodují, co se má udělat, aby se na světě žilo šťastněji. Analytici předvídají, že až bude Evropa vybudována, ve škarpe podél dálnice konzumu zůstane padesát milionů lidí. Proto mám rád rebela José Bového* a jeho přátele. Je to chlápek s proslulým knírem a s dýmku, který se odvážil říct „ne“, stejně jako Kristus, když jednal s obchodníky z chrámu.

Tedy s těmi, kteří nám prodávají bezcenné krámy se slevou. Odvážil se narušovat plány, které jsou potenciálně nebezpečné pro budoucnost různých kultur. Riskoval a pobyl si ve vězení, protože byl ve svém boji důsledný. José Bové není Kristus 21. století, ale jeho boj za přežití lidstva je výjimečný. Navíc José miluje média. Kristus by se jim vyhýbal. Arlette Laguillerová mi je taky sympatická. Nesouhlasím s její diktaturou proletariátu. Po sedmdesáti letech zkušeností s komunismem víme, co způsobila. Ale oceňuji, jak se Arlette snaží hájit dělníky a ty, kteří jsou na nejspodnějších příčkách sociálního žebříčku. Jednou jsem s ní byl asi hodinu v jednom pořadu. Bylo to výborné, ale řekl jsem jí: „Přestaň říkat dělníci, dělnice, pracovníci, pracovnice, říkej spíš bratři a sestry. To je širší označení. A zapomínáš na nezaměstnaného, který potřebuje víc zastání než ti, co vydělávají minimální mzdu. Má miň než nic, a protože nepracuje, tak se na něj vykašleš.“ Opravdu bych byl rád, aby Arlette měla širší obzory ve svém boji, aby zapomněla na diktaturu proletariátu, která není k ničemu. Tedy pokud bychom nechtěli nastolovat další diktaturu.

Jan Pavel II. si nezahrával se životem

Ježíš je rebelem proti současné kultuře smrti. Je pro život, proto ať se zachraňuje plod v lůně ženy. Je pro respekt ke končícímu životu. Velmi se vzpouzí proti eutanazii. Je proti trestu smrti. Stárnoucí hlas Jana Pavla II. promlouval o ochraně života. Ten hlas mi nepřipadal zrovna podle současných trendů, ale byl velmi prorocký. Bránil život. Byl to jeden z nejdůležitějších hlasů, které v této době existují. Nesmlouval, nezahrával si se životem. Jan Pavel byl rebel. Kristus bude vždycky bojovat proti církvi postavené na uslzeném a užvaněném katolicismu. Když slyším ty kající nebo univerzální modlitby v kostelích za chudé, vězně, za pronásledované a když vstoupím s nějakým delikventem do kostela, tak mi ten týpek řekne: „Ti, co chodí do tvého kostela, mají pěkný fára...“ Viděl, že před kostelem nestojí moc starých renaultů nebo citroenů, ale spíš poslední modely peugeotu a chrysleru. Myslím, že je to zajímavý nápad, pozorovat auta křesťanů, kteří jedou v neděli na mši a kteří tak pěkně mluví o bolestných záležitostech, o chudobě a nespravedlnosti. Pouhá verbální revolta, doprovázená modlitbou, je k ničemu, když nezačneme něco dělat! Naše revolta se nedělá se samopalem. Papežové nikdy nežehnali teologii osvobození, když kněží brali do ruky zbraň. Není úlohou kněze brát zbraň a odstraňovat tyrany. Otec Jarlan byl za chilské diktatury popraven kulkou do hlavy. Organizoval celé čtvrti v zájmu rodin lidí, kteří zmizeli za Pinochetova režimu. Jejich protesty byly stále silnější. Diktatura křesťana Pinocheta zahubila tisíce odpůrců režimu. Otec Jarlan byl ve své chatce za střelen při čtení breviáře. Modlitba chvály je radost, ale když si Bohu stěžujeme, je to píseň zármutku a hněvu. Píseň vzpoury.

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého Iotra – 4. kapitola Ježíš Kristus, prima chlap)

Texty k rozjímání – 7. týden v mezidobí

Neděle 23. 2. – Lk 6,27-38: Ježíš volá člověka k něčemu, co není normální! Copak je běžné prokazovat dobro těm, kdo nás nenávidí? Nebo snad žehnat těm, kdo nás proklínají? Kristus apeluje na míru lásky, kterou máme jako křesťané mít ke všem, kdo jsou jiní, vzdálení, zlí, mají jiný názor... Následování Krista znamená zamilovat si člověka, lidství a lidskost. Když lásku nemají druzí, Kristus ji má stále a za všech okolností. Jaký je náš Bůh, když miluje i nevděčné a zlé? Bohu tak nesmírně záleží na lidech! Křesťané, jsme Kristovi služebníci nesoucí jeho srdce...

Pondělí 24. 2. – Sir 1,1-10: Tento krásný úryvek mohu prožít ještě hlouběji: když si uvědomím, že Moudrost se vtělila v mém Pánu, v Ježíši Kristu.

Úterý 25. 2. – Sir 2,1-13 (řec. 1-11): Pokud se budu (alespoň snažit) držet se těchto rad, budu opravdu vyrovnaný, šťastný. K obrazu Božímu! Prává „psychohygiena“, která je obrácená ke chvále Tvůrce.

Středa 26. 2. – Sir 4,12-22 (řec. 11-19): Opravdu, ze života. Zkoušky, strach i bázeň. I zde je Moudrost přítomná „inkognito“. Nepoznaná. Když obstojím, dostaví se radost a odhalí se mi tajemství.

Čtvrtek 27. 2. – Sir 5,1-10 (řec. 1-8): Aktuální věty v době, která nechce „strašit“ hříchem. Jistota odpuštění mě může svádět k tomu, že budu hromadit hřích na hřích!

Pátek 28. 2. – Sir 6,5-17: Opatrnost ve vztazích. Důležitost opravdového přátelství. Jsem schopen je poskytnout? Nebo jen druhé využívám?

Sobota 1. 3. – Sir 17,1-13 (řec. 1-15): Kéž splním Boží záměr: hlásat jeho velkolepá díla. To se může projevit i na mé tváři. Snažím se být jeho obrazem?

Neděle 23. 2.

1. čtení: **Sir 27,5-8**

žalm: **Žl 92,2-3.13-14.15-16**

2. čtení: **1 Kor 15,54-58**

evangelium: **Lk 6,39-45**